

Tylovo divadlo

**WINTRŮV
RAKOVNÍK
2007**

WINTRŮV RAKOVNÍK 2007

XXXI. krajská přehlídka
amatérských divadelních souborů s výběrem
na celostátní přehlídce
DIVADELNÍ TŘEBÍČ/DIVADELNÍ DĚČÍN

Vyhlašovatel a hlavní pořadatel:
Město Rakovník a Kulturní centrum Rakovník

Spolupořadatel:
Divadelní spolek Tyl Rakovník
za finanční podpory grantů Ministerstva kultury
České republiky a Středočeského kraje

Ceny a upomínkové předměty věnovaly:

Město Rakovník

Potraviny U Lutovských Rakovník

Městská knihovna Rakovník

Dámy a pánové, příznivci divadelního umění...

Zikmund Winter by se asi divil, co je to po něm pojmenované, jak dlouhou to má tradici a kolik si při tom povídá lidí. Se skromností vlastní jen velmi schopným, by jej zřejmě ani nenapadlo, že by po něm někdo mohl pojmenovat jakýkoliv festival. A přesto se tomu tak stalo a letos již po jednatřicáté vybíhají na pódium Wintrovek herci, režiséři trnou hrůzou nad tím, co jim porota bude vyčítat a porota proto, aby nevyřkla příliš tvrdý rozsudek a aby si to amatéři nedejbůh nerozmysleli a nezačali se věnovat například filatelii.

Dost ale příšerných věcí, které aktéry letošní přehlídky čekají. Většina těch co přijedou se do Rakovníka dostaví úplně z jiných důvodů. Z těch, co se nachází na opačném pólu pocitové zeměkoule. Radost z toho, že se vidí dlouho nepotkaní přátelé, umělecká mana kvalitních představení a nektar neopakovatelných večerů – to je to, co činí Wintrovky Wintrovkami. To je to, kvůli čemu se „zblázní“ jinak téměř normální lidé ze všech koutů České republiky a rozhodnou se cestovat do městečka uprostřed Čech.

Nezbývá tedy, než jim popřát. Aktérům představení – zlomte vaz! Návštěvníkům a divákům – ať se líbí a pořadatelům společně s organizátory – ať se nic nepokazí!!! Tak se pěkně uvelebite v Rakovníku. Právě začínáme.

*Jan Švácha
místostarosta města Rakovníka*

PROGRAM

Středa 21. března 2007

Tylovo divadlo 19.30–21.30 hodin

Milan Uhde

BALADA PRO BANDITU

Divadelní soubor Jiřího Voskovce Sázava

Čtvrtek 22. března 2007

Tylovo divadlo 14.30–16.30 hodin

Robert Thomas

PAST

Spolek divadelních ochotníků

SLÁNSKÁ SCÉNA SLANÝ

Tylovo divadlo 19.30–21.00 hodin

Liz Fullerová

LIZ A BETTY

Rádobydivadlo Klapý

Pátek 23. března 2007

Tylovo divadlo 14.30–16.20 hodin

Arnold Ridley

PŮLNOČNÍ VLAK

Divadlo TYRŠ při TJ Sokol Lány

Jeviště Tylova divadla 19.30–20.40 hodin

Karel Steigerwald

A TAK TĚ PROSÍM, KNÍŽE...

Divadýlko NOVANTA na dlani Mladá Boleslav

Tylovo divadlo

24.00–01.10 hodin

Inspirativní představení

Stephen Mallatratt

ŽENA V ČERNÉM

A Sudio Rubín Praha

Sobota 24. března 2007

Tylovo divadlo

14.00–15.15 hodin

Lupinec & Co.

TAJEMNÝ VAD V KARPATECH

Divadlo V. A. D. Kladno

Tylovo divadlo

19.00–19.50 hodin

Host přehlídky

KONĚ

Scénická koláž příběhů koní ze světa literárního
i ze skutečného světa kolem nás

Studio Divadla Dagmar Karlovy Vary

Tylovo divadlo

21.00–22.00 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

Divadelní soubor Jiřího Voskovce Sázava

Středa 21. března 2007

Tylovo divadlo

19.30–21.30 hodin

Milan Uhde

BALADA PRO BANDITU

Úprava a režie

Asistent režie

Inspice

Zpěv vedla

Hudbu řídili

Kostýmy navrhla a ušila

*Spolupráce na kostýmech
Světla*

Scéna

Text sleduje

Jiří Janoušek

Jiří Polesný

Hana Šimová

Halina Brošová

Luboš Malý,

Jan Rejhon

Hana Šimová

Lenka Kuchlerová

Jiří Mika,

Milan Chochola

Jiří Janoušek

Radka Jokešová

Na nástroje hrají:

Sólová kytara

Kytara a foukací harmonika

Housle

Basa

Akordeon

Bicí

Jan Rejhon

Jiří Šnejdárek

Hana Marešová

Vít Randák

Milan Chochola

Oldřich Randula

Hrají a zpívají:

Eržika

Nikola Šuhaj

Uhrín

Morana

Eva, její starší dcera – šenkérka Jiřina Šubrtová

Mara, její mladší dcera – šenkérka Barbora Strnadová

Velitel četníků

Bouda, četník

Kubeš, četník

Služba

Michaela Smrzová

Luboš Malý

Jiří Šnejdárek

Marie Kopečná

Kamil Kuchler

Josef Rejhon

Jan Rejhon

Ladislav Mastík

Derbak

Derbaková

Oreb Danko

Mageri

Drač

Andrej, bratr Eržiky

Jura, Šuhajův bratr

Martin Mika

Alena Čtveráčková

Daniel Šíma

Oldřich Randula

Bořivoj Kopečný

Milan Chochola

Martin Zelenský

Dále vystupují Koločavští:

Halina Brošová, Lenka Kuchlerová, Dana Štědrová,

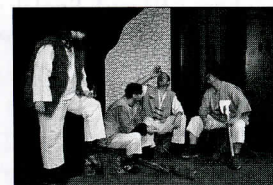
Zdeňka Kotzotová, Alena Čtveráčková, Zdeněk Hes,

Lada Vilišová

Délka představení 120 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 20. října 2006

SLOVO O HŘE

Po několika celkem úspěšných hudebních komediích jsme se pokusili o něco vážnějšího. Protože se chceme držet i nadále divadla hudebního, padla volba na „Baladu pro banditu“.

Nechceme diskutovat o pravdivosti příběhu života Nikolky Šuhaje ověřeného mýty, jak bohatým bral a chudým dával atp. Tak si ho prostě vytvořila doba. Období konce 1. světové války poznamenalo osudy všech lidí, zvláště pak v tak malých a odlehlých osadách, jakou byla Koločava, rodiště Nikolky Šuhaje. Příběh lásky, lhostejnosti, úplatkářství a zrady pro peníze se nám může zdát, bohužel, poplatný i pro dnešní dobu. V neposlední řadě nás zaujal i odlišný žánr hudby, než jakému jsme se dosud věnovali.

Věříme, že se nám náš úmysl zdařil alespoň tak, abychom vás nenudili.

Přejeme vám hezký večer a dobrou zábavu.

SLOVO O SOUBORU

Prvé známé pokusy o divadelní činnost v Sázavě spadají do druhé poloviny 19. století, kdy tu krátce působil ranhojič a lékař Dr. Jindřich Pokorný. Dalším pokračovatelem byl jeho nástupce MUDr. M. Semerád, který přišel

do Sázavy někdy v roce 1872. Podle kronikáře Stanislava Kuny, který byl mezi zakládajícími divadelníky, se však začátek nové ochotnické činnosti v Sázavě jednoznačně klade až do roku 1897, ve kterém vznikl Ochotnický kroužek pod vedením ing. Antonína Mladějovského, který v Sázavě řídil stavbu železnice. Teprve však v roce 1901 se divadelní skupina rozrostla natolik, že mohla uvést tři hry, a protože se jednalo již o poměrně dobře organizovaný spolek se stálými členy a s určitou dramaturgickou představou, datují badatelé, zabývající se historií souboru, rok 1901 jako rok vzniku divadelního souboru v Sázavě. Spolek si dal jméno Sázavan. Hrávalo se v hostinci U Nováčků. Po založení Sokola v roce 1910 se pořádala představení ve prospěch nové sokolovny, kde bylo počítáno i s jevištěm pro divadlo. Soubor vedl Vladimír Dolejší, kterému vypomáhal Dr. Musil z Chocerad. Sehráli řadu typicky českých her s hostováním známých herců Otomara Korbelaře a Gustava Nezvala. Po okupaci se mladí divadelníci sdružili okolo režiséra Františka Církvy a působili nejprve v sále U labutě a později v sokolovně. V roce 1959 byl postaven kulturní dům a k jeho slavnostnímu otevření nastudovali sázavští divadelníci Strakonického dudáka. Od roku 1977 pracoval soubor pod vedením profesionálního režiséra Čestmíra Kováře, který měl zásluhu na mimořádné kvalitě a úspěšnosti souboru. V roce 1982 se odpoutala skupina mladších divadelníků, která se zaměřila spíše na hudební komedie a v roce 1989 s úspěchem předvedla i vlastní autorskou hru Zdeňka Bubníka a Pavla Žermličky Husitský mariáš. Tato skupina se přejmenovala na Divadelní soubor Jiřího Voskovce a z její iniciativy vznikla v Sázavě v roce 2000 soutěžní přehlídka amatérských hudebních divadel Voskovcova Sázava.

Milan Štědra

Kontaktní adresa na soubor:

Zdeňka Kotzotová

Jiráskova 315

285 06 Sázava

Tel. 327 320 709 nebo 737 965 833

E-mail: kotzotova@seznam.cz

Spolek divadelních ochotníků Slánská scéna Slaný

Čtvrtek 22. března 2007

Tylovo divadlo

14.30–16.30 hodin

Robert Thomas

PAST

(Stalo se v Chamonix)

Přeložila

Režie a scéna

Asistent režie a jevištní mistr

Výprava a kostýmy

Zvuk

Světla

Realizace scény

Hudební a zvuková spolupráce

Výtvarná spolupráce

Text sledují

Eva Bezděková

Karel Vidimský

Josef Chodora

Tomáš Vott,

Hana Kunertová

Miroslav Šobáň

Miroslav Zeman

Josef Jelínek,

Miroslav Šobáň a spol.

Pavel Kovařík

Blanka Masopustová

Eva Vidimská,

Marie Farská

Osoby a obsazení:

Daniel Corban	Tomáš Vott
Žena	Hana Kunertová
Abbé	Josef Jelínek
Komisař	Karel Vidimský
Potulný malíř	Jan Fanta
Ošetřovatelka	Jana Řeháková
Seržant	Martin Musch

Délka představení 120 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 21. března 2006

SLOVO O SOUBORU

První ochotnická představení v české řeči se ve Slaném uskutečnila 24. září a 3. října 1820 a sehráli je slánští studenti. Další stopu nacházíme v roce 1845, kdy se za účelem pořádání divadelních her k dobročinným účelům dala dohromady společnost, sestávající ve většině z úředníků tehdejšího krajského úřadu a slánského magistrátu. Aby se nemuselo hrát v sálech hostinců, pronajala si tato společnost od provincionálního řádu piaristů sál v levém křídle piaristické koleje (dnešní Vlastivědné muzeum), z něhož si ochotníci v roce 1846 zbudovali stálé divadlo, kde se hrálo téměř 30 let. Poté, co piaristé prodali budovu městu, vznikl v roce 1867 spor o vlastnictví kolejního divadla a jeho inventáře. Protože se tato záležitost stala předmětem soudního jednání, rozhodli se ochotníci ustavit řádný spolek, aby se mohli lépe pohybovat na právní půdě. A tak byl po úředním schválení stanov na valné hromadě členů dosavadního ochotnického družstva dne **8. června 1873** řádně ustaven **Spolek divadelních ochotníků ve Slaném**. Kolejní divadlo však v roce 1875 stejně skončilo a budova byla přestavěna ke školním účelům. Proto se v létech 1879–1880 začalo uvažovat o postavení samostatné divadelní budovy. A tak se 18. září 1881 konala ustavující schůze spolku pro vystavění akciového divadla, které by touto formou financovali všichni příznivci ochotnického divadla. Pro slavnostní otevření, které se konalo **30. prosince 1883**, nastudovali slánští ochotníci drama J. J. Kolára *"Primátor"*. V roce 1928 byl ustaven druhý oficiální ochotnický spolek pojmenovaný Slán-

ská scéna. Spolu s historickým Spolkem z roku 1873 působily oba soubory ve Slaném až do roku 1948. Po válce k nim přibyl i soubor Svazu mládeže. Politický tlak vyvíjený na jejich sloučení však málem vedl k jejich zániku. Zbylí aktivní ochotníci pak v roce 1953 požádali Závodní výbor ČKD Slaný, aby se stal jejich zřizovatelem, ponechali si název Slánská scéna a přihlásili se k odkazu Spolku divadelních ochotníků. Občasnou činnost vyvíjely také soubory při tehdejších ONV, národním podniku Bateria a vojenský Tankista. Ke skutečnému a definitivnímu sloučení došlo 1. lednu 1961 pod názvem Slánská scéna a zřizovatelem se stal Závodní klub ROH Slaný. Od roku 1969 se Slánská scéna pravidelně zúčastňovala soutěží a přehlídek. To přineslo v roce 1971 postup na Jiráskův Hronov s hrou A. Jiráska *"Kolébka"* (režie Jiří W. Koula). S jevištní montáží Gorkého a Brechtovy *"Matky"* (režie Jaroslav Vágner j.h.) získal soubor na Jiráskově Hronově v roce 1973 druhou hlavní cenu. Pohádka *"Vodník Mařenka"* (režie Karel Vidimský) znamenala účast na Národní přehlídce v Ostravě–Porubě 1977 a rekordní počet 32 repríz. Hra *"Emigranti"* (režie Miloš Švarc j.h.) přinesla 1. místo v krajské soutěži Wintřův Rakovník 1981. Sté výročí otevření slánského divadla v roce 1983 oslavil soubor komedií Václava Štecha *"Třetí zvonění"* v hudební úpravě (režie Stanislav Oubram j.h.). V posledních dvaceti letech soubor produkoval převážně hudební komedie a hry pro děti – režie Libor Dobner, Josef Chodora, Karel Vidimský a Tomáš Vott. Nynějším zřizovatelem je Královské město Slaný, současné vedení tvoří trojice: Tomáš Vott – vedoucí a principál souboru, jeho zástupci jsou Jana Řeháková a Libor Dobner. Název souboru deklaruje kontinuitu s historií i zřizovatelem: **Slánská scéna, spolek divadelních ochotníků Královského města Slaného**.

Karel Vidimský

Kontaktní adresa na soubor:

Tomáš Vott

Městský úřad Slaný

Velvarská 136

274 01 Slaný

Tel. 312 511 272 nebo 606 393 704

E-mail: vott@meuslany.cz

Rádobydivadlo Klapý

Čtvrtek 22. března 2007

Tylovo divadlo

19.30–21.00 hodin

Liz Fullerová

LIZ A BETTY

Překlad

Režie

Scéna, světla a zvuk

Výběr hudby

Kostýmy

Marta Skarlantová

Ladislav Valeš

Pavel Hurych

Veronika Týcová

navrhl celý kolektiv

Osoby a obsazení:

Liz Fullerová

Betty Davisová

Veronika Týcová

Eva Andělová

Délka představení 90 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 30. září 2006

SLOVO O HŘE

Duchaplná komedie o nevšedním setkání kdysi slavné hollywoodské hvězdy, sarkastické Bette Davis a její obdivovatelky Elisabeth Fullerové.

Elisabeth L. Fuller

Americká rodačka, původem z Ohia říká, že na filmech Bette Davisové vyrůstala: „Bette Davisovou jsem milovala, kam až mi paměť sahá“. Vášně Fullerové šla tak daleko, že na maturitní taneční večírek si oblékla kopii šatů, ve kterých její idol exceloval ve filmu Jezábel a později, když snila o vlastní herecké kariéře, předváděla na talentových zkouškách osobitou parodii Davisové role z filmu Co se stalo s Baby Jane?

Z herecké kariéry ovšem nebylo nic. Elisabeth střídala různá zaměstnání, nakonec se stala letuškou. Právě v le-tadle se seznámila se svým prvním manželem, spisovatelem knih o paranormálních jevech Johnem G. Fullerem, který ji nejprve zaměstnal jako asistentku při přípravě podkladů ke své knize The Ghost of Flight 401, zkoumající podivné okolnosti jednoho leteckého neštěstí. Při této práci Elisabeth zcela propadla okultismu, spiritismu a paranormálnu. Objevila u sebe parapsychologické schopnosti, plně se ponořila do jejich zkoumání a záhy začala o svých zkušenostech psát i knihy. Stará láska ke stárnoucí hvězdě na čas usnula.

Elisabeth se s manželem usadila v Connecticutu. Pak přišel rok 1985. A s ním zaklepala na dveře Bette Davisové osobně.

Bette Davis

Dva Oscary, osm nominací, Zlatá palma z Cannes, Volpiho pohár... Abychom jmenovali jen ta nejvýznamnější ocenění, jež za svůj život (1908–1989) nasbírala jedna z nejslavnějších amerických hereček všech dob – Bette Davisová. Na rozdíl od jiných soudobých hvězd nemohla postavit úspěch především na fyzické krásě. Svou poněkud kostnatou postavou a tvrdýma, pronikavýma očima byla předurčena pro role věčných, pragmatických, ctižádostivých, mnohdy nepřijemných a někdy dokonce přímo zlých postav. Za celý život nenatočila jedinou komedii nebo hudební film. Zato v dramatech se jí dařilo neobyčejně. Sama o sobě tvrdila, že svým postavám je nejméně z poloviny podobná. Mimo precizní a všeobecně obdivované herecké výkony tím pádem proslula i díky pracovním skandálům ve svém domovském studiu Warner Brothers – ponejvíce kvůli odmítání rolí a extrémně panovačnému chování.

Hvězdou první velikosti i přes (nebo snad právě pro) svou nepřizpůsobivost zůstala až do konce života. Skromně se považovala za nejlepší herečku světa – ostatně, mnozí by jí jistě dali za pravdu. Naše hra ji zachycuje v době, kdy už se z hvězdy z masa a kostí stala živoucí legenda. Legenda, která se – jak už tomu bývá – může od skutečnosti v mnohém lišit...

Kontaktní adresa na soubor:

Ladislav Valeš
Husova 781
411 17 Libochovice
Tel. 723 707 284
E-mail: vales@sce.cz

Potraviný u Lutovských

Husovo náměstí, Rakovník

Divadlo TYRŠ při TJ Sokol Lány

Pátek 23. března 2007

Tylovo divadlo

14.30–16.20 hodin

Arnold Ridley

PŮLNOČNÍ VLAK

Úprava textu

Roman Havelka,

Karel Pleiner

Režie

Roman Havelka

Zvuk

Míra Píša

Světla

Karel Pleiner

Návrh scény

Roman Havelka

Výroba scény

Petr Peliner,

Míra Malý

Plakáty, programy

Jura Pucholt

Text sleduje

Jana Procházková

Osoby a obsazení:

Elsie

Eva Havelková

Richard

Martin Tůma

Peggy

Roman Nový

Máša Dondová

Jana Procházková

Charles

Míra Malý

Slečna Bourneová

Jitka Wünschová

Teddie

Antonín Tolkačev

Saul

Petr Káša Pleiner

Sterling

Jura Pucholt

Julie

Ivana Hošková

Jane

Lucie Palkovičová

Zřízenec

Ondřej Škorpil

Délka představení 110 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 30. prosince 2005

SLOVO O HŘE

Stalo se vám někdy, že jste se ocitli v noci na nějakém neznámém, tajemném a opuštěném místě, třeba na venkovském nádraží? A když třeba ještě venku prší, klapne výhybka a mihne se před vámi nějaká ta noční havěť, začnou vás určitě napadat nejrůznější věci. Tak přesně tohle se stalo začátkem dvacátých let minulého století ve West Country anglickému herci a spisovateli Arnoldu Ridleymu. A zážitek to byl patrně nevšední, protože jej přivedl k napsání jeho nejznámější divadelní hry *Půlnoční vlak*. Za 80 let, která od této doby uběhla, ji uvedla mnohá jeviště po celém světě a byla i několikrát zfilmována. Nyní máte možnost ji zhlédnout v úpravě Romana Havelky a Karla Pleinera a v podání herců lánského Divadla Tyrš.

SLOVO O SOUBORU

Divadlo Tyrš při TJ Sokol Lány bylo založeno na podzim roku 2001, první premiéra (*Šedá eminence z Elsinoru*) proběhla 30. prosince 2001.

Od počátku soubor pracuje pod odborným vedením Romana Havelky, který také režíroval všechny tituly. Divadlo Tyrš nespátřuje smysl své činnosti v získávání poct na přehlídkách, ale v sále zaplněném spokojenými diváky. To se divadlu celkem daří, za uplynulých pět let odehráli lánští divadelníci 92 představení s průměrnou účastí 142 diváků na 1 představení.

Ačkoliv soubor klade důraz na diváckou úspěšnost, neznamená to, že by rezignoval na snahu dělat kvalitní divadlo. Všichni členové se průběžně snaží zlepšovat své herecké kvality a pod vedením Romana Havelky se to daří.

Proto se také zúčastňujeme divadelních přehlídek, jak je zmíněno ve výčtu jednotlivých představení. V letošním roce jsme také zahájili práci s mládeží a založili jsme při souboru Tyrš dětský divadelní soubor Tyršata, se kterým jsme nastudovali původní dětský muzikál, jenž měl premiéru 14. října 2006.

Od konce roku 2001, kdy divadlo začalo pracovat, má za sebou tyto premiéry:

Václav Dostál:

Šedá eminence z Elsinoru aneb Hamlet trochu jinak

Režie: Roman Havelka

Premiéra 30. 12. 2001, vítězství na POPAD 2003 (dále 8 ocenění za individuální herecké výkony a za režii), účast na FEMAD 2003. Také ohodnoceno jako nejlepší představení na III. národní přehlídce sokolských divadel v roce 2003.

Jan Werich – Martin Ondruš:

Královna Koloběžka aneb O chytré Zdeničce

Režie: Roman Havelka

Premiéra 21. 7. 2002, velmi úspěšná pohádka, která má za sebou spoustu repríz.

Karel Pleiner:

Strašidelný les aneb Kterak byla zmařena poslední česká křížová výprava

Režie: Roman Havelka

Premiéra 30. 6. 2003, komedie z Čech XVI. století se zpěvy a tanci.

Karel Pleiner:

Babinec – režie Karel Pleiner, Roman Havelka

Entrtajeři – režie Roman Havelka

Premiéra 30. 12. 2003, dvě aktovky ze žhavé současnosti, 2. místo na POPAD 2005 (dále 2 ocenění za individuální herecké výkony, za režii, zvláštní cena odborné poroty pro kolektiv hereček v Babinci za hereckou souhru, zvláštní cena odborné poroty za autorství obou her). Přímá nominace na Divadelní Třebíč 2005, které jsme se bohužel nemohli z časových důvodů zúčastnit. Rovněž ohodnoceno jako jedno z nejlepších představení na IV. národní přehlídce sokolských divadel 2005.

Jiří Voskovec – Jan Werich – Jaroslav Ježek:

Nebe na zemi

Režie: Roman Havelka

Předpremiéra 30. 12. 2004, slavnostní premiéra 5. 2. 2005, velice úspěšné představení, mj. vyprodané Středočeské divadlo v Kladně, letos s tímto představením jedeme na POPAD 2007 a na V. národní přehlídku sokolských divadel 2007.

Arnold Ridley: *Půlnoční vlak*

Režie: Roman Havelka

Premiéra 30. 12. 2005, divadelní hra v úpravě Romana Havelky a Karle Pleinera. Představení náročné na hereckou práci.

Karel Pleiner – Mirek Píša: *S úsměvem jde všechno líp*

Režie: Roman Havelka

Původní dětský muzikál, v němž hraje 20 dětí od 6. do 9. třídy. Premiéra 14. 10. 2006.

Dne 30. 12. 2006 proběhla premiéra hry

Martina Mc Donahga: *Mrzák Inishmaanský*

Kromě již zmíněné divadelní činnosti také průběžně rekonstruuje jeviště lánské sokolovny. Prozatím jsme již zhruba investovali 230 000 Kč a tak disponujeme domácí scénou se slušnými parametry a vybavením. Náklady na rekonstrukci a vybavení kryjeme z největší části z peněz, které vyděláme hraním.

Kontaktní adresa na soubor:

Karel Pleiner

Berounská 99

270 61 Lány

Tel. 603 814 772

E-mail: tyrs@tyrs.cz

www.tyrs.cz

Mediální partner:

Divadýlko NOVANTA na dlani Mladá Boleslav

Pátek 23. března 2007

Jeviště Tylova divadla

19.30–20.40 hodin

Karel Steigerwald

A TAK TĚ PROSÍM, KNÍŽE...

Režijní dohled a případná světla Martin Herrmann
Scéna naši blízcí

S textem Karla Steigerwalda si hrají:

Petr Matoušek v roli NOTÁBLA

Radek Kotlaba v roli KUPCE

Délka představení 70 minut

Hraje se bez přestávek

Premiéra 20. července 2006

SLOVO O HŘE

Tuto hru jako první hráli v roce 1982 v Divadle v Řeznické pánové K. Heřmánek a Z. Dušek, pro ně přímo byla i napsána. Ve hře jsou použity motivy z povídek M. J. Saltykova–Ščedrina a A. P. Čechova, což jistě přispívá k její nadčasovosti a nic nevádí, že společenské poměry se za posledních dvacet let v našem státě podstatně proměnily

a hra byla v době svého prvního uvedení jistě vnímána zcela jinak než dnes. Stejně to je i s ostatními hrami Karla Steigerwalda, které tvořily nejslavnější kapitoly ústeckého činoherního studia a pražského Divadla Na zábradlí, a které dodnes žijí svým vlastním životem. Tento divadelní text není tak slavný jako Steigerwaldova tetralogie – Tatarská pouť, Dobové tance, Foxtrot a Neapolská choroba, ale vznikl ve stejné době a ve stejných tvůrčích podmínkách.

Před texty Karla Steigerwalda varuje čtenáře Jan Vedral (v knize Steigerwaldových divadelních her „Devět komedií z konce století“, kterou vydalo nakladatelství Větrné mlýny) mimo jiné těmito slovy: „Autor vám dává k dispozici jen jednotlivé prvky, často ve špatně označených krabicích. Rozbalujte a skládejte si je sami. Ve světě panelů a prefabrikátů, řízeném uživatelskými manuály, je tento dramatický postoj mnohem spíše ironickým komentářem než přesvědčením o stylové konsekventnosti. Zábavnost skládaček z Ikey umocňuje to, že často nevíte, jak je který prvek v návodu označen. Tak i u Steigerwalda. Předmět zobrazení se často tváří jako téma. Příběh, o který zdánlivě jde, není vůbec důležitý; důležitý je totiž příběh jeho dodatečné rekonstrukce, skutečný smysl díla to však neobjasňuje, spíše zatemňuje. Tyto hry jsou vhodné pro znalce stavebnice Merkur a luštitelé hádanek. Nic se v nich nejeví samo o sobě, ale pouze ve složitých kontextech. Milovníky jednoduchého světa varujeme zde jsou lvi pochybností i s blechami nejistot. Kdo chce od divadla a četby her, aby mu potvrdily, co si o světě myslí, ten se se zlou potáže. Dostane se mu „odpovědí, na které se nikdo neptá.“

V duchu slov Jana Vedrala jsme se snažili vyhrát si se skládankou Steigerwaldova textu, co se nám podařilo „složit“ už rače posoudit sami. V každém případě byl ten půlrok zkoušení a přetváření tohoto textu pro nás tři velmi příjemným a přínosným dobrodružstvím. Tři muži na jedné „lodi“, už to samo o sobě je zážitkem vpravdě literárním. Lákala nás i možnost vyzkoušet si na jevišti klauniádu dvou herců, disciplínu, která vnáší do našeho divadýlka nový rozměr divadelnictví.

SLOVO O SOUBORU

Divadýlko na dlani vzniklo na sklonku léta 1998. První inscenací byla hra „Jeden den velkokněžny“, která vznik-

la podle literární předlohy Oldřicha Daňka. Její premiéra (6. června 1999) odstartovala oficiální historii souboru. Pak následovala další představení V. K. Klicpera – „Žižkův meč“ 1999, A. Goldflam – „Horror“ 2000, V. Strnisko – „Goldoniáda“ 2001, A. Přidal – „Malé noční hry“ 2002, P. z Modrovous – „Lásky hra šalebná“ 2002, Divadýlko na dlani – „Šílená lokomotiva“ 2003, L. Feldek – „Hrůza v hájovně aneb Horror v horárni“ 2004, SAKI – „Kruté šprýmy“ 2005, R. M. Gronski – „Snídaně“ 2006, Karel Steigerwald – „A tak tě prosím kníže“ 2006.

V roce 2000 jsme se stali občanským sdružením.

Od roku 2001 za finanční podpory města Mladá Boleslav a Středočeského kraje Divadýlko pořádá letní pleonérový festival „Léto na dlani“.

Od října 2005 má Divadýlko vlastní domovskou scénu v budově zrekonstruované kulturním mecenášem p. J. Šubrem. Soubor divadla zde nejen hraje, ale také současně provoz organizuje a financuje. Spojením Divadýlka na dlani a budovy NOVANTA vznikla divadelní instituce Divadýlko NOVANTA na dlani. Na venkovní scéně proběhl 6. ročník Léta na dlani v loňském roce a plánujeme další.

Divadelní soubor se ovšem neomezuje pouze na provozování klasických divadelních představení. Další výraznou činností jsou tzv. „historické skeče“. Drobné dramatické útvary z české historie upravené pro konkrétní datum, prostor či událost. Mezi jinými můžeme jmenovat účinkování na mladoboleslavských středověkých jarmarcích (1999–2002), kulturně-turisticko-didaktický seriál pochodů Máchovi v patách, Valdštejnské vánoce v Mnichově Hradišti.

Od roku 2001 se soubor pravidelně zúčastňuje krajské divadelní přehlídky Wintrův Rakovník. V roce 2004 jsem se zúčastnil celostátní divadelní přehlídky amatérských souborů FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč.

V současné době máme 23 členů.

Kontaktní adresa na soubor:

Petr Matoušek

Fortenská 578

294 21 Bělá pod Bezdězem

Telefon: 739 017 581

www.divadylko-nadlani.cz

E-mail: info@divadylko-nadlani.cz

A Studio Rubín Praha

Sobota 24. března 2007

Tylovo divadlo

24.00–01.10 hodin

Inspirativní představení

Stephen Mallatratt

ŽENA V ČERNÉM

Režie

Kateřina Fixová

Hrají

Martin Písařík

Ondřej Volejník

Lucie Pernetová/Kristina Černá

Délka představení 80 minut

Hraje se bez přestávky

SLOVO O HŘE

Staroanglický detektivní horor z nádechem komedie. Příběh pro dva herce a jeden přízrak. Příběhu nechybí nic z toho, co tvoří atmosféru zmíněného žánru: dědictví, opuštěný dům v bohem zapomenutém koutě Anglie, bažinatá blata, tradice, předsudky. Dramatik zvolil pro svůj téměř klasický horor originální formu. Advokát, který v mládí prožil strašlivé trauma při vyřizování pozůstalosti na opuštěném zámku, se rozhodne po letech svěřit své tajemství vlastní rodině. Příběh je ovšem složitý a osobní. Vyhledá proto pomoc profesionálního herce. Dva lidé – advokát a herec – se tedy pokusí v rámci této svérázné „teatroterapie“ přehrát celý příběh z advokátova mládí. Každý z nich postupně ztvární několik dramatických postav. Ani jeden z nich přitom netuší, že si zahrávají s vlastním osudem.

Kontaktní adresa na soubor:

Michaela Rálišová

A Studio Rubín

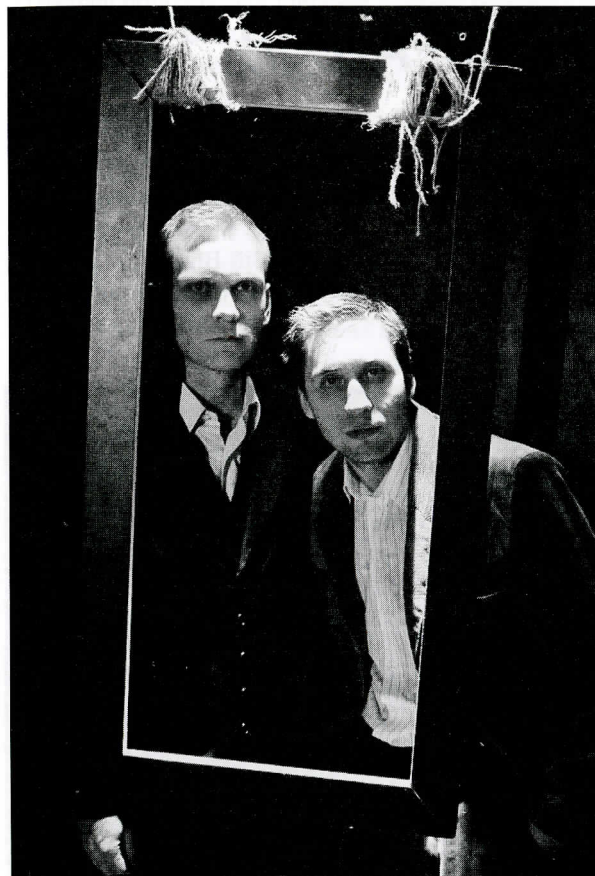
Malostranské nám. 9

118 00 Praha 1

Tel. 257 535 191 nebo 731 502 224

E-mail: raliska@seznam.cz

www.astudiorubin.cz

Divadlo V. A. D. Kladno

Sobota 24. března 2007

Tylovo divadlo

14.00–15.15 hodin

Lupinec & Co.

TAJEMNÝ VAD V KARPATECH

Scénář a scéna

Režie, kostýmy

Hudba

Úprava zvuku

Zvuk

Světla

Logistika

Lupinec & Co.

V. A. D.

Taraf de Haidouks

F. Šlukovrbovec

Jiří Brzda

Sam Clemens, Johnny

Sergej Husmarov,

Jiří Brzda

Tajemný vad v Karpatech

HRABĚ FRANTIŠEK,

znamenitý kavalír

ROČKO, jeho oddaná služka

RYCHTÁŘ

KRČMÁŘKA

PASTÝŘ

MIKOLÁŠ DEK,

otužilý horal

MIRIOTA,

jeho pomilováníhodná snoubenka

BARON GORC,

meloman a DOKTOR

ORFANIK,

slozpytec a VESNIČAN

JULIUS VERNE,

resp. jen jeho hlas

František Šlukovrbovec

Jasanka Kajmanová

Dušan Pilát

Růžena Roentgenová

Sergej Husmarov

Ikaros Feferon

Stáňa Majerová

Vilém Říha

Kazimír Lupinec

Benedikt Císařský

Divadlo V. A. D. děkuje za finanční podporu Středočeskému kraji a městu Kladnu.

Délka představení 75 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 7. dubna 2006

SLOVO O HŘE

O hledání přitažlivého v literatuře bezmála brakové s jedinou jistotou v kráse karpatského horstva, zvláště za starých časů, které ostatně leckde trvají dodnes.

SLOVO O SOUBORU

Divadlo V.A.D. Kladno pracuje od roku 1998. Soustavně a zároveň nevědomky na vlastní poetice založené na černém situačně konverzačně tragicko komickém absurdním suchém humoru těká na poli Kladna, ale i Čech a Moravy. Je divadlem čistě autorským (Sága rodu Rassini, Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka, Hotel Infercontinental), ale hrál už i Rozmarné léto od Vladislava Vančury a připravuje Utrpení knížete Sternenhocha Ladislava Klímy. Je produktem občasné vzácné shody tvůrců, učících se zahodit nápad, navázat i překvapit, vypustit i polapit. Samo si cenzuruje vtipy. Snaží se i o nějaké ty významy. Je neustálým hledačem svých jednoduchých řešení. Divadlo V.A.D. nedodalo včas slovo o souboru a řeší to na poslední chvíli.

Kontaktní adresa na soubor:

Jan Červený

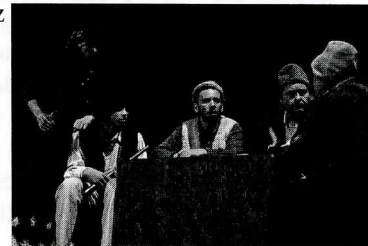
Josefa Čapka 740

272 01 Kladno

Tel. 777 663 339

E-mail: kazimir1@seznam.cz

www.divadlo-vad.cz

Studio Divadla Dagmar Karlovy Vary

Sobota 24. března 2007

Tylovo divadlo

19.00–19.50 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

KONĚ

Scénická koláž příběhů koní ze světa literárního i ze skutečného světa kolem nás

Dramaturgická spolupráce
Scénář a režie
Choreografie

Anna Franková
Hana Franková
Jan Hnilička

ČERT
Voják
Vachmistr
Generál
Čert
Velitel
Turek

Naďa Pajanková
Lenka Andělová
Magdaléna Hniličková
Jan Hnilička
Kateřina Panochová
Vladimir Benderski

HŘÍBĚ
Kobyła
Kobylka

Lenka Andělová
Míša Puchálková

Trofim
Velitel
Kozák

Matěj Anděl
Jan Hnilička
Michal Kocmich

CHOLSTOMĚR

Cholstoměr
Košť
Taras
Generál
Podkoní
Miláček
Vjazopurycha

Serpuchovský
Feofan
Majitel
Labuť
Baba

Mathieu
Hlasatel
Dáma
Pánové

Jan Hnilička
František Hnilička
Michal Kocmich
Vladimir Benderski
Jindřich Morávek
Zbyněk Pechr
Lucie Lísková/
Ivana Sedláčková
Matěj Anděl
Zbyněk Pechr
Vladimir Benderski
Michal Kocmich
Kateřina Panochová/
Alena Skuhrovcová
Natálie Pelcová
František Hnilička
Irena Pajanková
Jindřich Morávek
a Michal Kocmich

Délka představení 50 minut
Hraje se bez přestávky

Představení vzniklo:

Na motivy povídek:

Nikolaj Tichonov (1896–1979) – Čert
překlad Jaroslav Šanda

Michail Šolochov (1905–1984) – Hříbě
překlad Jarmila Fromková

Lev Nikolajevič Tolstoj (1828–1910) – Cholstoměr
překlad Ruda Havránek

Z úryvků básní:

Jeghiš Čarenc (1897–1937) překlad Oldřich Vyhliďal
Konstantin Balmont (1867–1942) překlad Hana Vrbová

SLOVO O SOUBORU

Studio Divadla Dagmar je složené převážně ze studentů karlovarských středních škol, pracuje od roku 2001. První inscenací byl Ptačí sněm, následoval Útěk do Egypta přes Království české (2002), scénická koláž Král William, drama synů a dcer (2003). V roce 2004 Pašije a Prevértova Roura k rouře pasuje. Poslední premiérou je scénická koláž příběhů koní ze světa literárního i z reálného světa kolem nás, Koně (2005). Představení vzniklo též z potřeby vyjádřit nesouhlas s mezinárodními transporty koní.

Kontaktní adresa na soubor:

Hana Franková

Škroupova 5

360 01 Karlovy Vary

Tel. 353 231 238 – domů

E-mail: divadlo.dagmar@seznam.cz

Programovou brožuru vydalo
Kulturní centrum Rakovník.
Lito Lokša PrePress Rakovník. Tisk Tuček Tiskárna Rakovník.
Počet výtisků 200 ks. Březen 2007